

Vastaanottaja

Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliike
Satamaradankatu 5
00020 NORDEA

cc: Nordea Bank AB (publ)
Smålandsgatan 17
SE-105 71 Stockholm
Sweden

Asia

Seuraamusmaksun määrääminen

1. Päätös

Finanssivalvonta määrää Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008, jäljempänä FivaL) 38 §:n 1 momentin 1 kohdan¹, 38 §:n 4 momentin ja 41 §:n 1 momentin nojalla Nordea Bank AB:n (publ), Suomen sivuliikkeelle (y-tunnus 1703218-0, jäljempänä myös pankki) seuraamusmaksun sen johdosta, että Nordea Pankki Suomi Oyj, joka 2.1.2017 fuusioitiin Nordea Bank AB:hen (publ), on ajalla 18.2.2016 – 2.9.2016:

- 1) laiminlyönyt raportoida Finanssivalvonnalle arvopaperimarkkinalain (746/2012, jäljempänä AML) 12 luvun 2 §²:ssä säädettyssä määräajassa kaikkia rahoitusvälineillä toteuttamia liiketoimia; ja
- 2) laiminlyönyt raportoida Finanssivalvonnalle AML 12 luvun 2 §:ssä säädettyssä määräajassa kaikkien sellaisten liiketoimien toteutumisesta, joita koskevia rahoitusvälineiden toimeksiantoja pankki oli välittänyt muulle sijoituspalvelun tarjoajalle toteuttamista varten.

Seuraamusmaksun suuruus on neljäsataatuhatta (400 000) euroa ja se määrätään maksettavaksi valtiolle. Seuraamusmaksun täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus.

Finanssivalvonnan johtokunta on päättänyt seuraamusmaksun määräämisestä kokouksessaan 9.4.2018.

2. Kuuleminen

Finanssivalvonta varasi 3.10.2017 päivätyllä kirjeellään Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliikkeelle hallintolain (434/2003) 34 §:n mukaisesti ennen asian ratkaisemista tilaisuuden lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun. Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliike vastasi Finanssivalvonnalle 27.10.2017 päivätyllä kirjeellään.

¹ Kaupparaportoinnin laiminlyönti oli tekohetkellä säädetty FivaL 38 §:ssä tarkoitetun rikemaksun alaiseksi.

² Voimassa tekohetkellä. Kaupparaportoinnista säädettiin 2.7.2016 saakka AML 14 luvun 7 §:ssä. Lailla 519/2016 kumottiin AML 14 luku ja kaupparaportointia koskeva säännös oli vastaavan sisältöisenä voimassa AML 12 luvun 2 §:ssä 3.7.2016 alkaen 3.1.2018 saakka.

3. Päätöksen perustelut

3.1 Sovellettavat säännökset³

AML 2 luvun 10 §:n 2 kohdan mukaan sijoituspalvelun tarjoajalla tarkoitetaan tässä laissa sellaista luottolaitostoinnasta annetussa laissa (610/2014) tarkoitettua luottolaitosta ja ulkomaista luottolaitosta, joka tarjoaa sijoituspalvelua.

AML 12 luvun 2 §:n 1 momentin⁴ mukaan suomalaisen sijoituspalvelun tarjoajan ja ulkomaisen sijoituspalvelun tarjoajan Suomessa sijaitsevan sivuliikkeen on raportoitava Finanssivalvonnalle kaikki säännellyllä markkinalla tai Suomessa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteina olevilla rahoitusvälineillä sekä rahoitusvälineillä, joiden arvo riippuu tällaisesta rahoitusvälineestä, toteuttamansa liiketoimet viipymättä ja viimeistään seuraavana pankkipäivänä riippumatta siitä, missä liiketoimi toteutettiin.

AML 12 luvun 2 §:n 5 momentin mukaan edellä 1 momentissa tarkoitettua sijoituspalvelun tarjoajan, joka välittää 1 momentissa tarkoitettua rahoitusvälinettä koskevan toimeksiannon muulle sijoituspalvelun tarjoajalle toteuttamista varten, on raportoitava Finanssivalvonnalle viipymättä ja viimeistään seuraavana pankkipäivänä tieto liiketoimen toteutumisesta ja siitä, kenen lukuun liiketoimi on tehty, jollei liiketoimen toteuttanut sijoituspalvelun tarjoaja ole raportoinut näitä tietoja asianmukaisesti. Tässä momentissa säädettyyn raportointivelvollisuuteen sovelletaan, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain (748/2012, jäljempänä LKR) 1 luvun 2 §:n 6 kohdan mukaan *säännellyllä markkinalla* tarkoitetaan pörssin tai sitä muussa ETA-valtiossa vastaavan markkinoiden ylläpitäjän ylläpitämää monenkeskistä kaupankäyntimenettelyä, jossa säännellyn markkinan ylläpitäjän laatimien sääntöjen mukaisesti saatetaan yhteen rahoitusvälineitä koskevia osto- ja myyntitarjouksia tai tarjouskehotuksia siten, että tuloksena on rahoitusvälinettä koskeva sitova kauppa.

LKR 1 luvun 2 §:n 7 kohdan mukaan *monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä* tarkoitetaan monenkeskisen kaupankäynnin järjestäjän tai sitä muussa ETA-valtiossa vastaavan kaupankäynnin järjestäjän ylläpitämää muuta kuin 6 kohdassa tarkoitettua monenkeskistä kaupankäyntimenettelyä, jossa kaupankäynnin järjestäjän laatimien sääntöjen mukaisesti saa-

³ Voimassa tekohetkellä.

⁴ Kaupparaportoinnista säädettiin 2.7.2016 saakka AML 14 luvun 7 §:ssä. Lailla 519/2016 kumottiin AML 14 luku ja kaupparaportointia koskeva säännös oli vastaavan sisältöisenä voimassa AML 12 luvun 2 §:ssä 3.7.2016 alkaen 3.1.2018 saakka.

tetaan yhteen rahoitusvälineitä koskevia osto- ja myyntitarjouksia tai tarjouskehotuksia siten, että tuloksena on rahoitusvälineitä koskeva sitova kauppa.

3.2 Pankin kaupparaportoinnin puutteet

Finanssivalvonta havaitsi elokuussa 2016, että pankki oli jättänyt raportoimatta säännellyllä markkinalla ja Suomessa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena olevilla rahoitusvälineillä toteuttamiaan liiketoimia arvopaperimarkkinain edellyttämällä tavalla viipymättä ja viimeistään liiketoimen toteuttamista seuraavana pankkipäivänä. Finanssivalvonta havaitsi myös, että pankki ei ollut raportoinut kyseisessä määräajassa edellä todetuilla rahoitusvälineillä toteutuneita liiketoimia, joita koskevat toimeksiannot pankki oli välittänyt toiselle sijoituspalvelun tarjoajalle toteuttamista varten.

Finanssivalvonta tiedusteli 23.8.2016 pankilta raportoinnissa havaituista puutteista. Pankki vastasi 29.8.2016 löytäneensä ohjelmistovirheen raportointijärjestelmästä, minkä johdosta pankilta oli jäänyt raportoimatta 18.2.2016 – 2.9.2016 välisenä aikana yhteensä 1 759 774 liiketointia rahoitusvälineillä. Finanssivalvonta lähetti asiassa selvityspyynnön pankille 19.9.2016, johon pankki vastasi 6.10.2016 päivättyllä kirjeellään. Pankki ei kiistänyt Finanssivalvonnan havaintoja ja ilmoitti korjanneensa ohjelmistovirheen.

3.3 Pankin vastaus kuulemiskirjeen johdosta

Pankki on antanut asiassa 27.10.2017 päivätyn vastauksen. Vastauksessaan pankki ei kiistä, että sen kaupparaporteista on aikavälillä 18.2.2016 - 2.9.2016 puuttunut tietoja raportoitavista kaupoista.

Vastauksessaan pankki viittaa Finanssivalvonnan yhteydenottoon 16.12.2015, jossa pankkia pyydettiin kaupparaportoinnissa kiinnittämään huomiota kauppatietojen eri versioiden ja näihin liittyvien peruutusten kasvaneeseen lukumäärään. Yhteydenoton perusteella pankki muutti raportointia alkaen 18.2.2016. Pankki toteaa, että muutoksen yhteydessä sattui ohjelmointivirhe, jonka takia järjestelmä tulkitsi sellaiset kaupat, jotka päivittyivät kokonaisuudessaan maksimissaan kahden tunnin raportointiajanjakson sisällä (mutta ei enää sen jälkeen) siten, että kauppa olisi jo ilmoitettu Finanssivalvonnalle. Ohjelmointivirheestä johtuen yhteensä 1 759 774 kaupan raportit jäivät toimittamatta Finanssivalvontaan.

Pankki toteaa vastauksessaan, että kauppojen lähettämiseen liittyvä testaaminen oli tehtävä manuaalisesti, joka vaikeutti virhetilanteen havaitsemista. Muutosten käyttöönottoa seurattiin ohjesääntöjen ja pankin sisäisten ohjeiden mukaisesti. Pankin mukaan ohjelmointivirhe vaikutti noin yhdeksään prosenttiin kaikista pankin raportoimista kaupoista, ja se jäi sa-

Julkinen

tunnaisotannassa huomioimatta. Pankilla ei ollut syytä epäillä, ettei päivitys toimisi suunnitellusti tilanteessa, jossa alkuperäinen ja uudempi versio molemmat saapuivat saman raportointivälin sisällä. Pankin mukaan ohjelmointivirheen jääminen huomaamatta ei siten johtunut epäasiallisesta testausmenettelystä, vaan virheen poikkeuksellisuudesta.

Pankki toteaa, että virhe yksilöitiin 26.8.2016 ja korjattiin 2.9.2016. Raportoimatta jääneet tiedot toimitettiin Finanssivalvonnalle 21.10.2016 mennessä. Pankki on lisäksi ilmoittanut ottaneensa 13.10.2016 käyttöön automaattisen kontrollin varmistukseensa raporttien lähetyksen. Pankki käy vastauksessaan läpi myös muita korjaustoimenpiteitä ja kehitystoimia virheiden välttämiseksi jatkossa.

3.4 Finanssivalvonnan kanta

Finanssivalvonta toteaa, että sijoituspalvelun tarjoajat ovat vastuussa Finanssivalvonnalle raportoitavien tietojen täydellisyydestä, oikeellisuudesta ja oikea-aikaisesta toimittamisesta. Sijoituspalvelun tarjoajien tulee toteuttaa riittävät toimenpiteet tämän varmistamiseksi. Pankin laiminlyönnin johdosta merkittävä määrä liiketoimia jäi kokonaan raportoimatta AML 12 luvun 2 §:n edellyttämällä tavalla. Pankki on laiminlyönyt varmistua riittävin testausmenetelmin ja kontrollein kaupparaportoinnin oikeellisuudesta ohjelmistomuutoksen yhteydessä. Finanssivalvonta ei katso virheen olleen pankin esittämällä tavalla poikkeuksellinen. Merkitystä ei ole sillä, että pankki on toiminut sisäisten ohjeidensa mukaisesti. Finanssivalvonta katsoo, että pankki on menetellyt asiassa huolimattomasti.

Finanssivalvonta toteaa, että pankki oli jättänyt raportoimatta Finanssivalvonnalle 18.2.2016 – 2.9.2016 välisenä aikana yhteensä 1 759 774 liiketointia rahoitusvälineillä, mikä vastasi noin 11 prosenttia pankin raportointivelvollisuuden piiriin kuuluvien liiketoimien kokonaismäärästä⁵. Teknisenä raportoijana toimi Nordea Bank Danmark A/S. Raportoimattomista liiketoimista noin 90 prosentin osuus kohdistui osakkeisiin tai osakkeisiin oikeutaviin rahoitusvälineisiin. Raportoimatta jääneistä liiketoimista suurin osa koski rahoitusvälineitä, joita koskevia liiketoimia Finanssivalvonnan tulee välittää muiden ETA-maiden asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Finanssivalvonta katsoo, että pankki on laiminlyönyt noudattaa AML 12 luvun 2 §:ää, kun pankki ei ollut ajalla 18.2.2016 – 2.9.2016 raportoinut Finanssivalvonnalle viipymättä ja viimeistään liiketoimen toteuttamista seuraavana pankkipäivänä kaikkia säännellyllä markkinalla ja Suomessa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena olevilla rahoitusvälineillä toteuttamiaan liiketoimia ja liiketoimia, joita koskevia toimeksiantoja pankki oli välittänyt muulle sijoituspalvelun tarjoajalle toteuttamista varten.

⁵ Kattaa sekä pankin toteuttamat liiketoimet että toimeksiannot, jotka pankki oli välittänyt muulle sijoituspalvelun tarjoajalle toteuttamista varten.

4. Laiminlyöntiin soveltuva hallinnollinen seuraamus

4.1 Sovellettavat säännökset⁶

FivaL 38 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan Finanssivalvonta määrää rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo velvollisuuden toimittaa Finanssivalvonnalle 18 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuja tietoja taikka muita tietoja, jotka on säädetty tai määrätty säännöllisesti toimitettavaksi Finanssivalvonnan laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi.

FivaL 38 §:n 4 momentin mukaan jos teko tai laiminlyönti on erityisen moitittava, rikemaksun sijaan voidaan määrätä seuraamusmaksu.

FivaL 41 §:n 1 momentin mukaan Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jos se on suuruudeltaan enintään miljoona euroa. Muussa tapauksessa seuraamusmaksun määrää Finanssivalvonnan esityksestä markkinaoikeus.⁷

FivaL 42 §:n 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voi jättää rikemaksun määräämättä, jos:

- 1) edellä 38 tai 39 §:ssä tarkoitettu on oma-aloitteisesti ryhtynyt riittäviin toimenpiteisiin virheen korjaamiseksi välittömästi virheen havaitsemisen jälkeen ja ilmoittanut virheestä viivytyksettä Finanssivalvonnalle, eikä virhe tai laiminlyönti ole vakava tai toistuva;
- 2) virheellistä menettelyä on pidettävä vähäisenä; tai
- 3) rikemaksun määräämistä tai julkisen varoituksen antamista on muutoin pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

FivaL 42 §:n 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voi seuraamusmaksun määräämisen sijaan antaa julkisen varoituksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyillä perusteilla.

4.2 Soveltuvasta hallinnollisesta seuraamuksesta

Pankki kiistää vastauksessaan menetelleensä huolimattomasti. Pankki toteaa menetelleensä olosuhteiden edellyttämällä tavalla huolellisesti ottaen huomioon, että pankki on noudattanut kaupparaportointia koskevaa sääntelyä ja Finanssivalvonnan määräyksiä ja ohjeita valmistellessaan tietojärjestelmänsä muutosta. Muutokset ja käyttöönotto on toteutettu pankin sisäisten ohjeiden mukaisesti.

⁶ Voimassa tekohetkellä. 3.1.2018 voimaan tulleen FivaL:n muutoksen (laki 1071/2017) siirtymäsäännöksen mukaan tekon tai laiminlyöntiin, joka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan teon tai laiminlyöntin aikana voimassa olleita säännöksiä.

⁷ 3.1.2018 voimaan tulleella FivaL:n muutoksella momentti on muutettu siten, että päätöksen seuraamusmaksun määräämisestä tekee Finanssivalvonta.

Julkinen

Pankki pyytää vastauksessaan, että Finanssivalvonta jättäisi rikemaksun määräämättä laiminlyönnin vähäisyyden tai ilmeisen kohtuuttomuuden perusteella. Pankki toteaa, että kyseessä on ollut yksittäinen ohjelmointivirhe, joka on johtunut ennemminkin inhimillisestä erehdyksestä kuin huolimattomuudesta.

Viitaten päätöksen kohdassa 3.4 todettuun, Finanssivalvonta katsoo pankin toimineen huolimattomasti, joten edellytykset FivaL 38 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiselle rikemaksun määräämiselle ovat olemassa.

Ottaen huomioon raportoimatta jääneiden liiketoimien merkittävä lukumäärä ja laiminlyönnin kestoaika Finanssivalvonta katsoo, että pankin laiminlyöntiä ei voida kokonaisuutena arvioiden pitää FivaL 42 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla vähäisenä eikä asiassa ole tullut esille FivaL 42 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisia seikkoja, joiden perusteella Finanssivalvonta voi jättää rikemaksun määräämättä.

FivaL 38 §:n 4 momentin mukaan, jos teko tai laiminlyönti on erityisen moitittava, rikemaksun sijaan voidaan määrätä seuraamusmaksu. Seuraavaksi arvioidaan, onko asiassa edellytyksiä seuraamusmaksun määräämiselle.

4.3 Seuraamusmaksun määräämisen edellytykset

Pankki kiistää menettelleensä tahallisesti kaupparaportoinnin toimittamatta jättämiseen johtaneiden velvoitteiden täyttämässä. Pankki myöntää, että yhteensä 1 759 774 liiketointa on jäänyt ilmoittamatta johtuen ohjelmointivirheestä. Pankki toteaa edelleen korjanneensa virheen välittömästi sen havaittuaan ja on lisäksi toteuttanut useita muutoksia kaupparaportoinnin parantamiseksi. Pankki katsoo, ettei sen menettelyä muutenkaan voida pitää erityisen moitittavana huomioiden, ettei laiminlyönti ole ollut toistuva.⁸ Laiminlyönnin johdosta ei ole myöskään aiheutunut taloudellista vahinkoa eikä sillä ole tavoiteltu hyötyä. Pankki toteaa edelleen, että kyse on ollut julkisella markkinapaikalla tehdyistä tai julkistetuista kaupoista eikä menettely ole ollut tästä syystä omiaan heikentämään luottamusta finanssimarkkinoihin. Laiminlyönnistä ei ole aiheutunut vahinkoa asiakkaille. Pankki katsoo siten, ettei asiassa tule määrätä seuraamusmaksua.

Finanssivalvonta toteaa, että laiminlyönnin erityistä moitittavuutta arvioitaessa on huomioitava menettelyn laatu, laajuus ja kestoaika. Kyse on kokonaisarviointista, jossa menettelyn haitallisuuden tai toistuvuuden lisäksi voidaan ottaa huomioon tekijän syyksiluettavuuden aste, mahdollisesti

⁸ Pankki viittaa tältä osin Finanssivalvonnan 25.2.2015 julkaisemiin periaatteisiin seuraamus- ja rikemaksujen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä.

Julkinen

saatu hyöty ja muut tekoon tai laiminlyöntiin liittyvät seikat.⁹ Finanssivalvonta toteaa, että pankin viittaamat Finanssivalvonnan julkistamat periaatteet seuraamus- ja rikemaksujen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä sisältävät esimerkkejä seikoista, joilla voi olla merkitystä asian arvioinnissa, mutta kuten periaatteissa todetaan, ne eivät ole tyhjentäviä.

Finanssivalvonta toteaa, että sijoituspalvelun tarjoajien velvollisuus raportoida rahoitusvälineillä toteuttamia liiketoimia on säädetty erityisesti markkinoiden väärinkäytön valvonnan eli sisäpiiritiedon väärinkäytön ja markkinoiden manipuloinnin tehokkaan valvonnan toteuttamiseksi. Tavoitteena on siten erityisesti arvopaperimarkkinoita kohtaan tunnetun luottamuksen suojaaminen. Lisäksi raportoitavia tietoja käytetään muun muassa sijoituspalvelun tarjoajien asiakassuhteissa noudattamien sijoituspalvelulain 10 luvussa säädettyjen menettelytapavelvoitteiden valvonnan toteuttamiseksi. Kyseiset tiedot toimitetaan myös sääntelyn edellyttämässä laajuudessa ETA-valtioiden toimivaltaisille viranomaisille näiden viranomaisten vastaavia valvontatehtäviä varten.¹⁰

Finanssivalvonta toteaa, että pankki toimii yhtenä suurimmista välittäjistä Suomessa ja siten pankin raportointivelvollisuuden piiriin kuuluvien liiketoimien määrä on markkinoiden valvonnan kannalta merkittävä. Pankin laiminlyönnin johdosta raportoimatta jäänyt osuus noin 11 prosenttia pankin liiketoimien kokonaismäärästä on merkittävä määrä. Laiminlyönti kesti myös pitkän ajan, yli kuusi kuukautta. Finanssivalvonta toteaa, että pankin olisi pitänyt mieltää raportoinnin merkitys arvopaperimarkkinoiden valvonnan ja moitteettoman toiminnan kannalta ja olisi sen vuoksi pitänyt olla erityisen huolellinen. Pankki kuitenkin havaitsi raportoinnin puutteet vasta kun Finanssivalvonta kiinnitti asiaan huomiota jatkuvassa kaupankäynnin valvonnassaan.

Edellä viitattu huomioiden Finanssivalvonta katsoo, että laiminlyönti on ollut laadultaan ja laajuudeltaan vakava ja että laiminlyöntiä on siten pidettävä FivaL 38 §:n 4 momentissa tarkoitettulla tavalla erityisen moitittavana. Myöskään kokonaisuutena arvioiden rikemaksun määräämistä ei voida pitää riittävänä seuraamuksena. Finanssivalvonta katsoo pankin toimineen asiassa huolimattomasti, kuten edellä kohdassa 3.4 on todettu. Sitä edellytykset seuraamusmaksun määräämiselle ovat olemassa.

Sillä seikalla, että pankki on tehnyt korjaustoimenpiteitä laiminlyönnin havaitsemisen jälkeen, ei ole merkitystä asian arvioinnissa, sillä korjaustoimenpiteet eivät olleet oma-aloitteisia, vaan ne on tehty vasta Finanssivalvonnan huomautettua asiasta.

⁹ HE 32/2012, s. 276.

¹⁰ Ks. tekohetken AML 12:2 § 6 momentti ja komission asetus (N:o 1287/2006) 14 artikla, joiden mukaan Finanssivalvonnan tulee ilmoittaa tiedot rahoitusvälineiden asianomaisille toimivaltaisille viranomaiselle viimeistään sitä päivää, jona toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut tiedot, seuraavan työpäivän päättyessä.

4.4 Seuraamusmaksun mitoittaminen

FivaL 41 §:n 2 momentin mukaan seuraamusmaksun määrä perustuu kokonaisarviointiin. Seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon menettelyn laatu, laajuus ja kestoaika sekä tekijän taloudellinen asema. Lisäksi arvioinnissa on otettava huomioon menettelyllä saavutettu hyöty ja sillä aiheutettu vahinko, jos ne ovat määritettävissä, tekijän yhteistyö Finanssivalvonnan kanssa asian selvittämiseksi ja toimenpiteet rikkomisen toistumisen estämiseksi, aiemmat finanssimarkkinoita koskeviin säännöksiin kohdistuneet rikkomukset ja laiminlyönnit sekä menettelyn mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakaudelle.¹¹

FivaL 41 §:n 3 momentin mukaan seuraamusmaksu saa olla enintään kymmenen prosenttia oikeushenkilön tekoa tai laiminlyöntiä edeltävän vuoden liikevaihdosta, kuitenkin enintään kymmenen miljoonaa euroa. FivaL 41 §:n 7 momentin mukaan liikevaihdolla tarkoitetaan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta EU:n vakavaraisuusasetuksen (EU 575/2013) 316 artiklan mukaisesti laskettua tuottojen määrää.

Pankin laiminlyönti on tapahtunut vuonna 2016. Nordea Pankki Suomi Oyj:n laiminlyöntiä edeltävän vuoden EU:n vakavaraisuusasetuksen 316 artiklan mukaisesti laskettujen tuottojen määrä oli 2 252 544 091 € (vuosi 2015).

Finanssivalvonta on seuraamusmaksun määrää harkitessaan kokonaisarvioinnissaan pitänyt korottavana seikkana laiminlyönnin laatua, laajuutta ja kestoaikaa. Arvioinnissa on huomioitu kaupparaportoinnin tavoitteet ja pankin huolimaton menettely, raportoimattomien liiketoimien merkittävä määrä ja laiminlyönnin pitkä kestoaika. Lisäksi on huomioitu, ettei laiminlyönnin johdosta ole voitu todeta aiheutuneen suoraa vahinkoa. Laiminlyönti on kuitenkin ollut omiaan vaikuttamaan kielteisesti Finanssivalvonnan ja muiden ETA-valtioiden toimivaltaisten viranomaisten valvonnan edellytyksiin.

Seuraamusmaksun kohtuullistamista on puoltanut se, että pankki on toiminut hyvässä yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa raportoidakseen puuttuvat tiedot Finanssivalvonnalle pikaisesti. Finanssivalvonta on lisäksi huomionnut, että pankki on heti ryhtynyt toimenpiteisiin rikkomisen toistumisen estämiseksi ja ottanut käyttöön myös raportointijärjestelmän automaattisen kontrollitoiminnon.

Finanssivalvonta on suorittamansa kokonaisarvioinnin perusteella, jossa se on ottanut huomioon edellä todetut seikat, määrännyt Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliikkeelle seuraamusmaksun, joka on suuruudeltaan neljäsataatuhatta (400 000) euroa.

¹¹ Voimassa tekohetkellä 18.3.2016 alkaen.

Julkinen

4.5 Hallinnollisen seuraamuksen julkistaminen

FivaL 43 §:n 1 momentin mukaan Finanssivalvonnan on julkistettava määräämänsä seuraamusmaksu. Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan jos seuraamuksen kohteena olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimen julkistaminen olisi kohtuutonta, tai jos seuraamuksen julkistaminen vaarantaisi finanssimarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan viranomaistutkinnan, Finanssivalvonta voi julkistaa seuraamusta koskevan päätöksen ilman seuraamuksen kohteena olevan henkilön nimeä.

Pankki katsoo vastauksessaan, että Finanssivalvonnan ei tulisi julkistaa seuraamusta, sillä julkiseksi tuleminen olisi ohjelmoinnissa tapahtuneeseen yksittäiseen virheeseen nähden kohtuutonta.

Finanssivalvonta toteaa, että FivaL:n mukaan pääsääntö on, että Finanssivalvonnan on julkistettava määräämänsä hallinnollinen seuraamus. Finanssivalvonta katsoo, että edellytyksiä jättää seuraamusmaksu julkistamatta FivaL 43 §:n 2 momentin nojalla ei ole.

FINANSSIVALVONTA¹²

Anneli Tuominen
johtaja

Pirjo Kyyrönen
johtokunnan sihteeri

Lisätietoja antaa

johtava neuvonantaja Sonja Lohse, puh. 09 183 5311

Liite

Valitusosoitus¹³

¹² Finanssivalvonnan työjärjestyksen 8 §:n 1 momentin mukaisesti johtokunnan päätöksestä tehdyn toimituskirjan allekirjoittavat johtaja ja asian esittelijä tai hänen sijastaan johtokunnan sihteeri.

¹³ Lain oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa (1095/2017) siirtymäsäännöksen mukaan markkinaoikeudessa lain voimaantullessa 3.1.2018 vireillä oleva asia käsitellään noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Ks. FivaL (1071/2017) 73 §, jonka mukaan Finanssivalvonnan 4 luvun nojalla määräämiin hallinnollisiin seuraamuksiin haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Liite päätökseen

Valitusosoitus

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta Helsingin hallinto-oikeudelta valituksella, joka on tehtävä kirjallisesti.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun.

Jos päätös on postitettu saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee todistuksesta. Saantitodistus liitetään valitusasiakirjoihin. Jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan tulleen tiedoksi seitsemän (7) päivän kuluessa postituspäivästä, jollei muuta ilmene. Jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla esim. saantitodistusta vastaan jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä saantitodistuksen osoittamasta päivästä.

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valituskirjelmässä, joka on osoitettava Helsingin hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava

1. päätös, johon muutosta haetaan,
2. miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi,
3. perusteet, joilla muutosta vaaditaan,
4. valittajan nimi ja kotikunta sekä
5. puhelinnumero ja postiosoite, johon asiaa koskevat ilmoitukset voidaan valittajalle toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on lisäksi ilmoitettava tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituskirjelmään on liitettävä

1. päätös, johon muutosta haetaan, alkuperäisenä tai jäljennöksenä,
2. todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta sekä
3. asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu päätöksen tehneelle viranomaiselle.

Asiamiehen on liitettävä valituskirjelmään valtakirjansa, jollei valittaja ole valtuuttanut häntä suullisesti Helsingin hallinto-oikeudessa. Asianajajan ja yleisen oikeusavustajan tulee esittää valtakirja ainoastaan, jos Helsingin hallinto-oikeus niin määrää.

Julkinen

Jos viranomaiselle toimitetussa sähköisessä asiakirjassa on selvitys asiamiehen toimivallasta, asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa. Helsingin hallinto-oikeus voi kuitenkin määrätä valtakirjan toimitettavaksi, jos sillä on aihetta epäillä asiamiehen toimivaltaa tai sen laajuutta.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa Helsingin hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai kirjelmän toimittaminen lähetin välityksellä on lähettäjän vastuulla. Valituksen on saavuttava Helsingin hallinto-oikeuteen viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sähköisessä muodossa. Sähköisen asiakirjan tulee olla perillä siten, että se on ennen valitusajan päättymistä käsiteltävässä muodossa Helsingin hallinto-oikeuden vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä. Sähköinen viesti toimitetaan viranomaiselle lähettäjän omalla vastuulla.

Helsingin hallinto-oikeuden voimassaolevat oikeudenkäyntimaksut voi tarkistaa osoitteesta www.oikeus.fi. Tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Yhteystiedot

Helsingin hallinto-oikeus
Radanrakentajantie 5
00520 Helsinki
Puhelin 029 56 42000
Faksi 029 56 42079
Sähköposti helsinki.hao@oikeus.fi